

Mijn boek VERENIGD

Om je een idee te geven van mijn schrijfstijl en een eerste indruk van het verhaal en de verhaallijnen, tref je hieronder hoofdstuk 1 en 2 in zijn geheel en een gedeelte van hoofdstuk 3. Uiteindelijk worden in het boek meerdere personen geïntroduceerd. Volg de ontwikkelingen en gebeurtenissen maar. VERENIGD bestaat uit 35 hoofdstukken en iets meer dan 300 pagina's. Leesplezier, of een worsteling. Ik vermoed in elk geval dat veel lezers situaties herkennen. Immers, ik heb mij laten inspireren door voorvallen en "gedoe" bij mijn vereniging. De kans is groot dat ook bij andere (sport-)verenigingen en gezinnen vergelijkbare spanningen en emoties zullen worden herkend.

1. Sauna

Tolweg 13 moet het zijn. Voorlopig rijden ze ergens op de Drosteweg en het is donker. Vanwege het locale spaarzame straatverlichtingsbeleid is het vrijwel aardedonker. Jack dacht te weten waar het was. Alleen blijkt dat tegen te vallen. Misschien moet er toch eens zo'n navigatiesysteem komen, want die worden langzamerhand steeds goedkoper. Evert weet sowieso niet waar het is en had de voorbereiding aan Jack toevertrouwd. Geen bordjes te zien. Het wordt lastig.

Jack en Evert zijn op weg naar de sauna. Sauna Putten ditmaal. Niet eerder bezocht.

Sinds een paar jaar gaan de vrienden af en toe een avondje uit. Een avond vakantie noemen zij het. Heerlijk relaxen, kletsen over van alles: veel lullen over voetbal, werk, de hele wereldpolitiek, sport, thuis. Noem maar op. Vanavond staat de voor hen onbekende Sauna Putten op het programma. De heren zijn vroeg. Nog een hele avond voor de boeg. Voorlopig blijft het bij de gezelligheid van de dashboardverlichting en de muziek op de achtergrond. Marco Borsato. Niet de smaak van Evert. Chauffeur van vanavond Jack vindt het wel mooi en hij zingt mee dat hij zijn masker heeft opgezet.

"Hier links, Tolweg!" Evert onderbreekt Jack's zangkunst. Ook Jack ziet nu het onverlichte bruine houten bord waarop de Sauna staat aangeprezen. In het duister valt dat amper op. Kennelijk zijn de ogen toch enigszins gewend geraakt aan het donker, gedurende de afgelopen kilometers. Gelukkig missen ze zodoende de juiste route niet. Een zo mogelijk nog donkerdere weg brengt de auto naar de verlichte parkeerplaats voor het idyllische pand. Sauna Putten.

Het ziet er rustig uit, in elk geval parkeerruimte voldoende. Nieuwsgierig wandelen de mannen met hun tas naar de entree. Een jong knap meisje zit achter de balie. "Heren?"

"Wij komen een avondje hier kijken."

"Uhm....het is vanavond damesavond."

"O, dat geeft niet hoor."

"Nou...jawel. Dan mogen alleen dames. Geen heren dus. Het spijt me."

Amper twee minuten nadat Jack de Peugeot had geparkeerd rijden ze het pad alweer af. Richting hoofdweg. Richting Drosteweg. Richting huis. Immers ze besluiten onmiddellijk om dan maar dichtbij huis naar de plaatselijke sauna te gaan. Ook goed. Sauna Putten blijft op de lijst staan. Jack en Evert grappen nog dat ze zich er best tijdens de damesavond zouden hebben vermaakt.

Hoewel het een ritje is van ruim een half uur, lijkt het alsof ze zonder tijdverlies in de kleedkamer staan in hun zo vertrouwde "thuis-sauna." Het maakt eigenlijk niet zoveel uit of je op de voorstoel van een auto zit, of op een houten bankje op je handdoek.

De vrienden hebben altijd wel gespreksstof. Voetballen is een favoriet onderwerp. De vaderlandse competitie. Jack is voor Feyenoord. Evert heeft meer met Ajax. Of Oranje. Hoe moet de selectie er uit zien? Spelers worden individueel besproken. Behalve de eredivisie en de profs is vooral de plaatselijke amateurclub K&S een gemeenschappelijke factor. Hun eigen voetbalvereniging. Evert en Jack spelen in het zevende elftal. Een seniorenteam op het laagste amateurniveau. Maar de beleving en de bespiegelingen zijn niet anders dan bij profs. K&S-7 is in de afgelopen vijf seizoenen twee keer kampioen geworden en deed ieder jaar mee voor de bovenste plaatsen. Dat is de vele jaren daarvoor wel anders geweest. Soms waren ze er dichtbij. Net zo vaak eindigden ze kansloos in de middenmoot. Destijds werd hun team nooit kampioen. De vreugde en emotie van de recente successen maken het er daarom alleen maar leuker op. Plezier is het uitgangspunt. Winnen blijft geweldig. Iedere keer weer. Verliezen is vervelend en niet iedereen weet dat even makkelijk te relativëren. Als het in het veld even niet loopt kunnen velen zich daar enorm over opwinden. Jack zeker. Evert wat minder. Jack is een verenigingsman. Hij is er vaak en vervult vele taken. Begeleiding van het eerste elftal, de accommodatie, het clubhuis en overige hand- en spandiensten. Evert doet veel minder. Hij voetbalt, doet af en toe met tegenzin een bardienst en schrijft, en dat dan wel met veel genoegen, in het clubblad. Een terugkerend item puur over zijn eigen team. Voor sommigen louter bladvulling, voor anderen wel degelijk vermaak. Al lezen een heleboel leden het blad, Rood Wit, amper. Of selectief. Evert schrijft voor zichzelf en zijn teamgenoten. De meeste spelers, of bijvoorbeeld hun vrouwen, lezen het ook en spreken Evert wel eens aan op zijn teksten.

Wellicht zal Evert langzamerhand meer bij K&S betrokken raken dan de schamele taken die hij nu vervult. De oudste zoon van Evert is zeer geïnteresseerd in voetballen. Hij speelt nu nog bij de allerjongsten. Ze noemen dat de vijfjarigen bij K&S. Over een paar maanden, na de zomervakantie, zal Leon in de F pupillen gaan voetballen. Zoon Leon ziet er naar uit. Evert niet minder. Dan zal Evert ook wel vaker op het clubcomplex zijn. Hij zal Jack er vast regelmatig aantreffen. Die woont bijna bij K&S. Clubman pur sang. Jack heeft al eens gezegd dat hij Evert geschikt acht voor bestuurlijke taken. Kan Evert dit mooi combineren door met Leon vaker bij de club te zijn. Bovendien is dat ook best leuk, of uitdagend. Als je dat zo wilt noemen. Evert reageert er niet erg op. Hij toont wel interesse in wat Jack zoal voor de club doet, maar verder niet.

"Turks?" vraagt Jack. Hij heeft de glazen deur al geopend en enigszins verblind door de dichte damp zoeken ze een plekje op de natte bank aan de linkerkant. Alleen rechts zitten nog enkele mensen, vrijwel onzichtbaar. "Goedenavond".

Het is rustig vandaag. Het gesprek wordt vervolgd op totaal andere onderwerpen. De vakantieplannen voor aanstaande zomer komen aan bod. Het snoeiwerk in de tuin. De hond van Jack. De nieuwe auto voor Evert. Hij mag weer een nieuwe leaseauto uitkiezen. Het wordt hoogstwaarschijnlijk een Audi A4. "Mooie wagen man".

Tien minuten later gaan ze de turkse sauna uit en dan stappen Jack en Evert in het zwembad. Twee vrouwen kijken onbeschaamd, maar heel bewust, wie er in het warme water komen. Ze generen zich klaarblijkelijk niet voor hun openlijk gegriinnik. Hoewel de vrouwen zelf duidelijk niet tot de mooiste categorie behoren, hebben zij hun 'keuringsdienst-van-waren-lat' zeer hoog liggen. Evert en Jack worden vrijwel openlijk beoordeeld. Het deert de mannen overigens niet, want hun interesse is bepaald niet wederzijds. Als de twee vrouwen iets later het bad verlaten - "Fijne avond verder dames" - schieten Jack en Evert in de lach. Ze hebben zelfkennis en -spot genoeg om te beseffen dat zij beiden niet een Adonis zijn, maar maken zich totaal niet druk dat zij door deze belegen 'wannabe-beauties' zijn afgekeurd. Een dergelijk contact behoort bij de mannen echt niet tot de doelstelling van een avondje wellness.

De rest van de avond gaat over het verboden onderwerp.

De wedstrijd tegen Oud Feyenoord. In maart is het zo ver. Jack gist naar de invulling van die bijzondere dag. Hij is een enorme fan van de volksclub uit Rotterdam. Op 9 maart gaat Jack de wedstrijd van zijn leven voetballen. Tegen Feyenoord. Oud Feyenoord. Het wordt tevens de laatste wedstrijd van Jack. Nog geen vijftig. Toch zit zijn voetbalcarrière er op. Fysiek lukt het allemaal niet meer. Jack's techniek is nooit echt zijn sterkste wapen geweest. Inzet en passie, daar moet hij het van hebben. Die mogelijkheden laten hem al enige tijd in de steek. Verrotte knie. Het wordt tijd om te stoppen met voetballen. Jack is verknocht geraakt aan K&S, de voetbalvereniging. Zijn club. Hij is er immers erg vaak, vanwege al zijn vrijwilligerstaken. Op zondag is hij er vooral voor zichzelf, het voetbalteam. K&S 7. Zijn vriendenteam biedt hem een ongelooflijk cadeau. Er is een wedstrijd tegen Oud Feyenoord geregeld. Gewoon bij K&S. Oude helden als Ben Wijnstekers, Mario Been, Peter Houtman en Michel v.d. Korput. Jack weet dat zijn jongere teamgenoot en vriend Evert één van de initiatiefnemers is. Graag weet hij meer over de aanstaande bijzondere dag. Evert laat weinig los. Glimlacht geheimzinnig. "Jack, je gaat zeker drie keer janken. Jij houdt het echt nooit droog!" Emotionele Jack weet dat zijn traanbuizen zwakke sluiters hebben. De verrassing toen de wedstrijd werd aangekondigd door middel van het ingelijste aanplakbiljet heeft al voor de nodige tranen gezorgd. De mannen van het zevende elftal wisten dat ze deze wedstrijd niet voor Jack verborgen konden houden tot de wedstrijddag. Daarom gaven ze het aanplakbiljet als cadeau. Jack heeft dus al een paar maanden aan het idee kunnen wennen. De echte verrassing, de echte emotie, is geweest. Jack heeft daarom niet het idee dat straks, om precies te zijn op 9 maart 2001, nog iets extra's gaat losmaken. Wel spannend. Hij kijkt er enorm naar uit.

De grote dag komt dichtbij. Al maanden is deze happening onderwerp van gesprek. Voor velen en zeker voor Jack. De voorpret is al geweldig. Hopelijk de herinnering later ook.

Pas tegen middernacht zet Jack Evert af voor zijn huis. Met een rozig gevoel vervolgt Jack zijn weg. Over minder dan tien minuten ligt hij in zijn bed. Hopelijk onder schone lakens. Lekker naast Wies. Zijn grote liefde. Dat is extra prettig na zo'n bezoek aan de sauna. Schone lakens.

Clubquote:

Maatjes

2. Opwinding

Klaas Vermunt zit thuis. Hij komt net terug van Café de Paris, waar hij wel vaker is.

Gelukkig was Klaas op de fiets, hoewel hij formeel dan ook strafbaar is. Het promillage van Klaas, die heel wat kan hebben, is echt te hoog om veilig aan het verkeer deel te nemen. De fiets kan best. De auto is onverstandig. Klaas is wel wat gewend en ziet het probleem amper. Niet dat hij een onnadenkend mens is. Nee, Klaas heeft al een succesvol zakenleven achter de rug. Heeft zijn schaapjes op het droge en geniet van zijn ouwe dag. Van zijn vrije leven, want oud is maar betrekkelijk. Klaas en Irma staan nog volop in de maatschappij. Irma verzorgt het clubblad van de voetbalvereniging, waar Klaas voorzitter is geweest. Klaas bemoeit zich nog met het zaalvoetbal en houdt zijn connecties bij de Businessclub van de vereniging. Hij is nog bevlogen genoeg om af en toe een nieuwe ondernemer te paaien voor de netwerkclub bij K&S. Goed voor de clubkas van de vereniging. Irma zingt in een gezellig zangkoortje, doet haar huishouden grondig en leest graag. En dan heeft ze haar Rood Wit. Het stel is gek op elkaar. Maar op geheel eigen en ingetogen wijze. De buitenwereld zal hen niet als tortelduifjes aanmerken. Zo heeft Klaas bij K&S de lachers op zijn hand gekregen – en nog steeds als er oude herinneringen worden opgehaald – toen hij met iets teveel op toch in zijn auto naar huis reed, na een uitwedstrijd. De naborrel duurde wat langer dan gebruikelijk, terwijl de standaard al niet kinderachtig was. Hoe dan ook, thuis aangekomen – er was nog geen mobiele telefonie – rinkelde de telefoon. Irma stond in het zo goed als leeggelopen clubhuis van de tegenstander van het eerste elftal van K&S. Bijna dertig kilometers van huis, vrijwel in haar eentje, tussen een aantal vreemde mannen. Bij een club die zij niet kent. Hij bleek haar te zijn vergeten. “Kon ik dat mens alsnog ophalen. Geen hond die haar mee wilde nemen en ik was dus nog niet van haar af!” buldert Klaas altijd wanneer hij dit verhaal weer eens ergens oprakelt. Meestal doet hij dat waar Irma niet bij is.

Is zij er overigens wel, dan spreekt haar toch al niet zo vrolijke, gelaatsuitdrukking boekdelen.

Ondertussen is het stel al vele decennia bij elkaar. Ze hebben één zoon. Mischa. Hun gemeenschappelijke trots. Klaarblijkelijk hebben ze het ook goed samen, want hun huwelijk houdt vast niet alleen voor de vorm stand. Ze passen kennelijk echt bij elkaar.

Irma heeft nu amper oog voor Klaas, die in zijn lederen fauteuil is weggezakt. Ogen open, ogen dicht, af en toe een snurk. Zij is klaar wakker en uiterst geconcentreerd bezig. Ze legt de laatste hand aan weer een editie van Rood-Wit. De trainer aan het woord. Resultaten van het eerste elftal, zowel veld als zaal. Met de heer Veldman van bouwbedrijf Van Gelderen had ze een leuk interview. Het is een mooi artikel geworden. Deze sponsor krijgt de aandacht die hij verdient. Irma is tevreden. Wederom een fraai exemplaar en gelukkig op tijd voor de drukker. Ze gaat er zo dadelijk naar toe. De tas ingepakt. Haar fiets staat al voor de garage op het grindpad. Klaas ademt zwaar en is reeds in een andere wereld. Goeie oude Klaas. Een zakenman, vader, echtgenoot, gepensioneerd. Goed spreker. Handige doener. Goed netwerk. Klaas is niet alleen de voorzitter van K&S geweest. Vanwege zijn grote verdiensten voor de club is hij zelfs benoemd tot Erevoorzitter van de traditionele vereniging. Klaas is één van de drie erevoorzitters. Een eervolle titel. Voordat hij voorzitter werd, was hij al betrokken bij de club. Hij was voorzitter van de Jubileumcommissie ter gelegenheid van het 100-jarige bestaan. Een bijzondere gebeurtenis. Inmiddels zo'n twintig jaar geleden. Een fantastische feestmaand, waar veel voorbereiding aan vooraf ging. Destijds viel Klaas al op

met zijn charisma, organisatietalent en oog voor de deadlines. Een fantastische prestatie. Toen korte tijd later de toenmalige voorzitter – overigens ook erevoorzitter – afscheid nam, werd Klaas een logische opvolger. Een bevlogen man. Hard als het moet, empatisch vermogen, geliefd en bewonderd. En een gezellige drinker. Dat hij uiteindelijk is benoemd tot de derde erevoorzitter van K&S deed hem weinig. Zelfs nu vraagt hij zich wel eens af waarom hij wel en anderen niet? Er zijn ongetwijfeld voorzitters die de ertitel niet hebben verkregen en die dat stiekem niet zo leuk vinden. Een blijvende frustratie voor sommigen. Niet voor Klaas dus, ook niet als hij het niet was geworden. Zijn Irma vond en vindt het veel belangrijker. Ook zij is enorm betrokken bij K&S. Trots op Klaas. “Hij is voorzitter geweest hoor. Ja nu niet meer, maar hij is wel erevoorzitter. Bovendien is hij op dit moment nog bestuursfunctionaris voor het zaalvoetbal.” Ja, Irma mag graag laten merken wat Klaas voor de club betekent en betekend heeft. En de vrouw van de erevoorzitter is zelf redactrice van het clubblad van K&S: Rood Wit. Haar Rood Wit. Dat doet ze al vele jaren. Op haar onnavolgbare wijze en met oog voor kwaliteit.

Anderhalf uur later komt Klaas net zo'n beetje in de werkelijkheid, als de achterdeur open gaat. Irma is alweer thuis. Wat hem betreft stond ze net nog bij de eettafel haar papieren te sorteren. Geen benul van tijd. Wel van Irma. Een andere Irma. Niemand die haar zo goed kent als Klaas. Een minieme verandering van haar gezichtsuitdrukking. Haar lichaamshouding een fractie anders. Klaas ziet het misschien niet, maar ervaart het wel. Onbewust. Evenwel voldoende. Hij staat op. Zijn blaas besluit voor hem om eerst naar de WC te gaan. Hij moet 'Café de Paris lozen'. Met zijn broekriem nog los komt hij terug. Zij staat bij de zware donkere boekenkast. Haar rug naar Klaas gekeerd en hij meent te zien dat ze haar achterwerk naar achter werkt. Een aanbod? Bedoeld of onbedoeld. Klaas weet genoeg. Nee, hij weet het niet; het gaat als vanzelf.

“Klaas!” zegt ze nog enigszins bits als ze zijn armen onder haar armen door, naar haar borsten voelt gaan. Hij ademt zwaar in haar nek. Een lichte geur van alcohol, maar ook de zo vertrouwde gedistingeerde lucht van haar Klaas. Haar man, haar levensgezel. Haar trots. Klaas voelt tegelijkertijd aan haar trots, haar billen. Hij is onrustig. Opgewonden. Irma laat het gebeuren. Misschien is ze ook wel in de stemming, in elk geval is zij er ontvankelijk voor. Klaas heeft ondertussen zowel haar borst- als bilpartij losgelaten. Het lukt hem wonderwel om de ritsen aan beide flanken van haar rok naar beneden te krijgen. Het gehele kledingstuk volgt in dezelfde richting. De vleeskleurige slip gaat zonder moeite mee. Terwijl Klaas zijn eigen corduroy broek laat zakken, buigt Irma voorover en biedt hem met een lichte spreiding ruimte. Klaas moet iets door zijn knieën om zichzelf in een goede positie te manoeuvreren. In die houding is zijn prominente buik helaas spelbreker. Ondanks hun ruim vijftig jarig samenzijn lijken ze op dit moment beginners. Bijna wint de frustratie het van de lust. Maar hij schakelt snel en stuurt Irma richting zijn fauteuil. Daarin gaat ze zitten, half liggen. Irma waant zich in deze positie bij haar vrouwenarts. Klaas ziet haar kalende kruis. Het dalende testosterongehalte heeft de ooit dichte zwarte haardos nagenoeg doen verdwijnen. Het kan Klaas niet schelen. Zeker nu niet. Nu lukt het allemaal beter. Sterker nog, uitstekend. Haar naakte onderlijf beweegt mee op het ritme van zijn stoten. Haar blouse is nog onberispelijk. Haar bril zit scheef. Ze zoenen als jonggeliefden. En dan ineens is het klaar. Afgelopen. Voorbij.

Irma herpakt zich. Ze heeft genoten, maar niet met het ultieme resultaat. Best tevreden en goed te weten dat Klaas haar nog steeds zo aantrekkelijk vindt. Klaas heeft een voldaan gevoel. “Dank je lieverd” zegt hij.

Irma knikt en loopt de kamer uit. De rok in haar linkerhand. Met haar rechterhand drukt ze haar slip tegen haar kruis ziet Klaas nog. Ze wil niet druppelen op de schone vloer. Buiten het zicht van Klaas trekt ze haar slip weer aan en fatsoeneert ze haar kleding en kapsel.

Kort daarop komt ze nog even binnen en ziet er weer uit alsof ze nog moet vertrekken richting de drukker, nu bijna twee uur geleden. Niet volgens de laatste mode, wel netjes en vooral degelijk. Spruitjes met kaassaus wil ze maken. "Ach Klaas, wil jij even kaassaus halen? Die ben ik vergeten?" "Dan doen we toch zonder kaassaus. Ik ga er nu niet meer uit." Irma gaat de discussie niet aan. "Ik ben zo terug" zegt ze en stapt op haar fiets. 'Goed dat ik een inlegkruisje heb gebruikt' verzucht ze onderweg. 'Grote kans dat het nog lekt'.

Clubquote:

Tradities

3. Feyenoord

Een stapel kranten?

In de bestuurskamer van K&S worden Jack en Wies ontvangen. Het is zijn grote dag. Afscheid van de voetballer. Niet van Jack. Niet van Wies. Ook zij is kind aan huis bij K&S. Thuis gaat het trouwens gewoon door. K&S maakt een flink deel uit van hun leven. Als Jack niet bij K&S is, is er thuis wel iets dat er aan herinnert. Of een telefoontje van een speler. Van een bestuurslid. Of Hilda, die iemand zoekt voor de barbezetting. Wies gaat dan graag mee. Beide zijden van de bar kunnen haar bekoren. Gezellig! Heel soms baalt zij er wel eens van dat Jack zoveel tijd bij K&S doorbrengt, maar welbeschouwd kan ze er prima mee leven. Zij gunt Jack zijn passie. Wies is ouder dan Jack. Ze schelen bijna tien jaar. Toch passen ze als vanzelfsprekend bij elkaar. Toen Wies als jonge vrouw al vroeg weduwe werd, ontmoette ze de jongere Jack die smoorverliefd op haar werd. Haar twee jonge kinderen nam hij liefdevol op de koop toe. Ze zijn nu al zeker dertig jaar samen. Inmiddels getrouwd. Kinderen de deur uit. De kinderen van Wies, maar zo voelt het voor Jack niet. Ze heben zelfs al een kleinzoon. Direct na de geboorte K&S-lid geworden. Uiteraard.

De voorpagina van de krant van 9-maart-2001, gewoon het plaatselijk dagblad, kondigt de komst aan van Oud Feyenoord bij K&S waar Jack afscheid neemt.

Voorpaginanieuws! Jack en Wies lezen verrast en geïnteresseerd enkele headlines.

De krant is een ideetje van Piet. Teamgenoot uit het zevende. Vriend van Jack. Al jaren. Piet werkt in de drukkerij van de krant en heeft een speciale editie kunnen regelen. Fantastisch.

Er is te weinig gelegenheid om alles goed te beseffen, want het is al druk in de bestuursruimte. Te veel indrukken. De spelers van het zevende. Hun vrouwen. K&S bestuursleden, de voorzitter, de trainer van het

eerste elftal. Iedereen in opperbeste stemming. Bij Jack vloeien de eerste tranen. De krant, de mensen. "Dit is pas de eerste keer Jack!" wordt er geroepen. "Heb je zakdoeken genoeg bij je?"

Ondanks de regen – Ben Wijnstekers van Feyenoord belde nog of het wel door ging – een prachtige dag. Veel publiek. Vrienden en onbekenden. Feyenoord fans. Nieuwsgierigen. Irma loopt er met haar fototoestel. Bovendien kent ze veel mensen. 'Dat wordt weer een mooi stuk in Rood Wit. Misschien nog een quote van een interessante Feyenoorder.' Voor Jack zijn er vooral veel emoties. Veel meer jankmomentjes. Het officiële Feyenoordshirt voor Jack. Rugnummer 7, inclusief Jack's eigen naam.

Jack speelt de eerste helft met Feyenoord mee en de tweede helft met K&S.

In de kleedkamer voor aanvang zit hij tussen zijn oude helden. Mario Been, Michel van der Korput, Wijnstekers, Heus, Nortan, Theo de Jong., Houtman. Echt geweldig!

Oud Feyenoorder Jan Verheijen speelt ook mee. Geen groot Feyenoorder, maar wel trainer bij K&S. Mede door Verheijen is het gelukt om binnen Feyenoord de juiste ingangen te vinden en deze wedstrijd mogelijk te maken.

De opkomst is groots. Onder de klanken van "The eye of the tiger" en de Champions league hymne komen de spelers achter elkaar het veld op. Een enorm applaus en een, wederom, betraande Jack. Zijn 4-jarige kleinzoon staat in voetbalkleding aan zijn zijde en mag de aftrap verrichten. Feyenoord speelt uiteraard in het bekende rood-witte tenue. Omdat ook K&S rood wit als clubkleur heeft speelt K&S in een afwijkende outfit. Oranje-zwart dwars gestreept, lelijk maar opvallend. Op het shirt staan de woorden "This is the moment!!!" en een verwijzing naar deze speciale dag en wedstrijd. Voor Jack toch weer reden om even te janken. Het niveau van de wedstrijd van K&S is dat ook. Natuurlijk is Feyenoord beter en zeer geslepen. De vrienden van K&S zijn teveel onder de indruk en slagen er niet in om het de oud profs erg lastig te maken. Logisch.

Alleen de broer van Piet, doelman Egbert, weet zich te onderscheiden met prachtige reddingen. Eén redding had hij misschien beter niet kunnen maken. Feyenoord krijgt een strafschop die – uiteraard – Jack mag nemen. Die druk wordt Jack te groot. Hij legt aan, mikt en mist. Doelman Egbert stopt de inzet van Jack fraai. Compliment voor Egbert, troost voor Jack.

Feyenoord weet heel gepast zeven maal te scoren en toont daarmee mededogen.

Toch is er voor K&S nog een juichmoment. Evert's broer, Ferdinand, weet namelijk een doelpunt te maken. In het vriendenteam zitten drie broer-broer koppels. Piet en Egbert Meijer, Ron en Ed de Gaaij en Evert en Ferdinand Bosheuvel. Op het moment dat Ferdinand scoort, zit Evert net in de dug-out, bij de andere wisselers op dat ogenblik. Ferdinand krijgt een dieptepass en hij slaagt er in om de bal op de rand van het zestienmetergebied goed te controleren. Feyenoorder Paul Nortan is in zijn buurt. De geroutineerde donkere verdediger wordt tot zijn ontsteltenis en dat van zijn medespelers verrassend knap uitgekapt. Ferdinand schiet de bal zeer bekeken in de rechterbovenhoek. Doelpunt voor K&S. En zelfs een hele fraaie! Gejuich. De spelers gaan uit hun dak. Rennen naar Ferdinand. Ron de Gaaij ook. Stiekem wilde hij graag zelf de gevierde man zijn. Hij ziet die eer nu aan zich voorbij gaan. In de algehele euforie een piepklein dramaatje voor haantje Ron.

In de dug-out een ander probleem. Evert springt daar te enthousiast op. Vergeet dat hij onder het stenen dak van het reservebankhok zit. Hij gaat net zo hard tegen als uit zijn dak. Het solide hokje geeft niet mee. Evert's schedel lijkt te kraken en een enorme pijnscheut onderdrukt even zijn vreugde. De lol van dit doelpunt – nota bene van zijn broertje – lijkt nu het beste medicijn. Evert hield nog dagen, weken zelfs, last van zijn hoofd maar de fantastische ervaring van deze bijzonder dag vergoedde alles.

En Jack? Jack heeft alles in een roes beleefd. De uitslag, 1-7, was slechts een bijkomstigheid. Enkele minuten voor het eindsignaal werd hij definitief en dus echt voor het laatst als K&S voetballer naar de kant gehaald. Onder luid applaus van spelers, Feyenoorders en publiek ging hij van het veld. Huilend. Jack niet alleen, want ook andere stoere voetballers houden het niet droog. Trouwe teammaat Pim heeft ook kletsnatte ogen. De emotionele omhelzing van de stoere voetballers is vertederend om te zien. Tussen de vele toeschouwers laat Pim's vrouw Lucy ook een traantje. Zij is tussen het publiek heus niet de enige. Na afloop in de K&S kleedkamer beseft iedereen hoe indrukwekkend het allemaal is. Hier

GENOEG! Tot hier en niet verder..... Heb je echt interesse in mijn boek? VERENIGD is verkrijgbaar bij Bol.com en bij enkele boekhandels en ook gewoon bij mij.

Via mijn bedrijfswebsite, www.bureauklantbeheer.nl kan je mijn boek bestellen. Dat kan via de contactpagina, of gewoon per email. Leuk als je dat doet en bedankt alvast!